

Spm. nr. S 1177

Til *undervisningsministeren* (23/5 86) af:

Stillinger (SF):

»Hvilken praksis vedrørende tildeling af støtte til ansøgninger om udviklingsarbejde i henhold til tipunktsprogrammet for voksenundervisning og folkeoplysning inden for indvandrerområdet agter ministeriet at følge ved kommende tildelinger?«

Svar (3/6 86):

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Som optakt til iværksættelsen af forsøgs- og udviklingsarbejderne udsendtes den 14. maj 1985 en pressemeddelelse, der bl.a. beskriver principperne for tildeling af støtte.

Det fremgår heraf, at forsøgs- og udviklingsarbejderne skal give det bedst mulige grundlag for en ny lov om folkeoplysning.

Som mere konkrete anvisninger anføres endvidere, at udviklingsarbejderne bl.a. skal

- bestå af mange lokalt forankrede enkeltprojekter,
- give mulighed for udvikling af allerede eksisterende tilbud,
- afprøve helt nye ideer og give mulighed for nye initiativtagere,
- åbne mulighed for projekter, som går på tværs af gældende lovgivnings område- og sektorinddeling,
- i deres helhed være så bredt favnende, at de belyser ændrede arbejdsformer, administrative rammer og ændrede finansieringsformer.

Disse retningslinjer, der også gælder for indvandrerområdet, vil også blive anvendt ved kommende tildelinger af støtte.

Spm. nr. S 1178

Til *ministeren for offentlige arbejder* (23/5 86) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor længe mener ministeren at kunne opretholde forbudet mod at nedtage TV-programmer fra kommunikationssatellitter direkte til egne parabolantennor, og hvordan vil man påse loven efterlevet?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 14. maj 1986 er der en livlig trafik til Sverige af private, som indkøber parabolantennor. Da »telehemmeligheden« tilsyneladende ikke krænktes ved direkte nedtagning i Sverige, kan disse parabolantennor købes lovligt.

Telehemmeligheden er grundlaget for nedtagningsforbudet i Danmark. Dette virker paradoksalt, da dette ikke er noget problem på den anden side af Øresund. Her anser man det i øvrigt for en krænkelse af ytringsfriheden at lægge hindringer i vejen for den direkte nedtagning af programmer fra satellitter. I øvrigt kan det imødeses, at forbudet mod opsætning af parabolantennor til nedtagning af programmer fra kommunikationssatellitterne bliver gennemhullet, når DBS-satellitparabolantennor bliver lovlige at opsætte, da disse kan drejes, alt efter hvilke satellitter man ønsker at modtage fra.

Som følge heraf bliver forbudslovgivningen lige så illusorisk som loven om fartbegrænsningerne.

Svar (2/6 86):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

TV-programstof, som sendes over kommunikationssatellitter, er en del af den internationale teletrafik, som det er P&Ts opgave at sikre leveres til den eller de adressater, som afsenderen ønsker, og som der træffes aftale med satellitejeren om, herunder om betalingen for transporten. Levering sker derfor normalt gennem det offentlige telenet. For fællesantenneanlæg sker levering primært gennem hybridnettet. I tilfælde, hvor fællesantenneanlægs egen modtagning ikke strider mod planer om forsyning gennem det offentlige telenet, kan der gives tilladelse til fællesantenneanlægs egen modtagning, jfr. loven om radio- og fjernsynsvirksomhed § 4, stk. 3.

Da der ikke er tale om sending, som er bestemt til direkte modtagning hos almenheden (som for nabolandenes TV-stationer), er benyttelsen af modtagestationer betinget af tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder efter radiokommunikationsloven, og der er ingen planer om at ophæve denne tilladelsespligt.

I henhold til loven er der fastsat generelle bestemmelser om salg af radioanlæg samt om indførsel til eget brug. Disse bestemmelser